

لیلی و اختاپوس

استیورولی

برگردان بهناز پیری

اختایوس

ک

اولی باریک پیغامیه موجود این من شد. من دادم پیغامیه است جو در من
که ایلر بین داشتند فرمودند این را بازیگاران میخواستند که هم این طبقه داشتند
که بسیار سکنی ترقی خود مشتاد و چهار ساله من جیل و دو ساله است که
شیخ سکنی خود را پیشتر خود و چهار ساله آنکه بدرست خود را پیشتر

۷	اختایوس
۱۳	استار
۴۳	موجود بی مهره
۵۷	یک لیوان محبت
۶۱	اتاق تونگا و بار طوفان
۶۹	سوگند
۷۷	فشار
۸۳	مکش
۱۲۵	جوهر
۱۶۵	لُجه
۱۷۱	پیرزن و دریا
۱۸۷	رگبار
۲۰۱	غرق شدن
۲۰۹	ابدیت (۰۰)
۲۴۱	سه قلب

اختاپوس

اولین بار یک پنج شنبه متوجه اش می‌شوم. می‌دانم پنج شنبه است چون من و سگم، لیلی، پنج شنبه شب‌ها در باره بازیگرها صحبت می‌کنیم. لیلی دوازده سالش است که به سال سگی می‌شود هشتاد و چهار سال. من چهل و دو سالم است که به سال سگی می‌شود دویست و نود و چهار سال. البته یک دویست و نود و چهار ساله جوان چون راستش من خیلی خوب مانده‌ام. خیلی‌ها می‌گویند به من می‌خورد دویست و سی و هشت ساله باشم که به سال معمولی می‌شود سی و چهار. دلیل اینکه این قدر از سن و سالمان گفتم این است که ما خیلی نابالغیم و معمولاً کمتر از سن مان رفتار می‌کنیم. مثلاً سر رایان گوسلین و رایان رینولدز بحث می‌کنیم. من گوسلین را دوست دارم اما لیلی طرفدار رینولدز است ولی شک دارم بتواند حقیقی از فیلم‌هایش را دو بار تماشا کند. (مدت هاست که بی‌خیال رایان فیلیپ شده‌ایم. سر تلفظ اسمش به توافق نمی‌رسیدم. فیل - آ-په؟ فیل - آ-پای؟ تازه سال‌هاست فیلمی بازی نکرده.) سرمت‌ها و تام‌ها هم دعوا می‌کنیم. نظرمان هفته به هفته از مت بومر به مت دیعون و از تام برادی به تام هارדי تغییر می‌کند. برادلی‌ها، کوپرو میلتون را هم نباید فراموش کرد. البته میلتون خیلی پیراست و سال‌هاست که مرده برای همین نمی‌دانم چرا لیلی این قدر سر بازی تخته نرد جمعه شب‌ها حرفش را پیش می‌کشد. در هر صورت این پنج شنبه به خصوص داریم سر کریس همسورث، کریس اونس و کریس پاین بحث می‌کنیم. لیلی با بی‌خیالی پیشنهاد می‌کند کریس پرات را هم وارد بحثمن کنیم که متوجه اختاپوس می‌شوم. خیلی کم پیش می‌آید از نزدیک یک